

SERVICE Above Self

*Rotary International President
Carl-Wilhelm Stenhammar*

**En liten smakebit av Buenos Aires, Argentina og
Montevideo, Uruguay.
17 effektive flytimer sørvest for Trondheim, 34°36' breddegrader
sør og 58°26' lengdegrader vest.**

**Foredrag i Trondhjem Rotary Klub, 8. mai 2006
ved
Eva Grete Storengen Skaar**

Kjære president, rotaryvenner og gjester!

Vår avreise var en grytidlig og sluddvåt februarmorgen fra Værnes via Amsterdam og Sao Paulo til Buenos Aires. I det vi skulle ombord i flyet i Amsterdam til Sao Paulo, Brasil kommer det fra et fargerikt turban, på norsk, skal dere også til New Dehli? Vi skvatt til, nei, vi skulle ikke dit. Tankene løp litt løpsk, var vi i ferd med å entre feil fly? Heldigvis var vi på rett vei – vi så ikke inderen mer, han kom sikkert også på rett fly, med god hjelp av flyplasspersonell. 23 timer senere var vi trygt innkvartert på "vårt" hotell midt i sentrum av Buenos Aires.

Buenos Aires er en spennende og fin by. Den kan by på mange severdigheter og historiske steder, i tillegg har den tangoen som danses over alt. Med sine utrolig lave priser er byen et paradis for handleglade, og for matelskere kan den by på førsteklases biff i stjerneklasse. I gågatene Avenida Florida og Lavalle finnes masse butikker, kafeer og restauranter. Eksempelvis koster en nydelig middag med indrefilet kr. 34,- en halv flaske kvalitetsvin, kr. 24 og et kjempestort dessertkakestykke, kr. 8, for å nevne noe. Drosjetakstene var veldig lave. Museer etc. har gratis inngang. For et dobbeltrom med dusj, aircondition og frokost betalte vi kr. 125,- per natt. En 10 minutters telefonsamtale til Norge kostet ca. kr. 16,- og bruk av Internett på hotellet var gratis. Bruk av betalings- og kredittkort var mer vanlig der enn her hjemme. Imidlertid kan tilføyes at dyrere steder finnes sikkert, men der var ikke vi. Været var varmt og solfylt, høljeregner kun da vi kom og da vi dro, ca. 22° C på kvelden og vel 30° C på dagen med lav luftfuktighet.

Det er lett å ta seg fram på egenhånd i Buenos Aires, gående eller med kollektivtransport. I tillegg arrangeres forskjellige sightseeingsturer både til fots og per buss. Undergrunn er også grei å bruke. Vi foretrakk å gå, unntatt ved et par anledninger da vi skulle til kunstnerbydelen La Boca (buss) og Montevideo, Uruguay (hurtigbåt). La Boca er kjent for sine fargerike bygninger, kunstmiljø og Maradonnas tidligere fotballklubb. Vi rakk å besøke noen flere steder, bl.a., Casa Rosada, kongressbygningen, katedralen Metropolitana med sine 12 søyler, en for hver apostel, Teatro Colón, Obelisken, ett av de store kunstmuseene, "Puente de la Mujer", kvinnebroen, Evitas grav på kirkegården Recoleta, Luna Park. Det kan også nevnes at Buenos Aires har egen turistombudsman, om turistene skulle trenge denne tjenesten.

Jeg vil nevne et par episoder som har festet seg hos oss og gjort inntrykk. På en av våre kveldsturer, dette er lørdag kveld, i et veldig sentralt område, Avenida 9 De Julio. En vennlig

mannsstemme roper til oss. Vi blir litt perpleks, i Norge er det uvant at mennesker som ikke kjenner hverandre snakker til hverandre, det er det bare gale mennesker eller snålinger som gjør, men nå befinner vi oss på et annet kontinent, kanskje er det ikke noe skummelt likevel. Vi blir nysgjerrige og snur oss. Bak oss kommer en eldre pent kledt mann med en hund i bånd. Han spør: Hvor kommer dere fra og hva skyldes besøket? Mannen snakker godt engelsk og praten går som om vi har kjent hverandre hele livet. Hunden virrer rundt, markerer sitt revir på alle trestammer og busker, og logrer vennlig med halen. Skumringen var i ferd med å gå over i mørke og vi hadde et stykke å gå hjem til hotellet. Vi måtte si adjø og på gjensyn, kanskje vi ses igjen. Slik opplevde vi flere argentinere som et varmt og åpent folk.

Søndag morgen var vi oppe med solen, for å komme tidlig til Evita Peróns grav før det ble for folksomt. Det var nesten folketomt i gatene, kun vakter, politi, pluss noen som skyndte seg på jobb eller pakket sammen sine madrasser etter en natt i det fri, samt noen få på joggetur i parken. Vi passerer flere fine parker med fargerike blomstrende trær. Vi kommer til graven, døren til gravkammeret er dekket av friske blomster og med et stort kors. Folk kommer enkeltvis og i grupper, det er nesten umulig å få et bilde uten at noen står i veien. Ved siden av, fra den store hvitkalkede kirken strømmet salmetoner og en preken på spansk, ut gjennom den åpne døren og fra store høyttalere ute. Gudstjenesten varer i minst 2 timer, folk sitter i parken utenfor, eller går sakte forbi og lytter.

Jeg vil trekke fram et par høydepunkter til som jeg kan takke mitt Rotarymedlemskap for, disse var besøkene i to Rotaryklubber. Lunsjmøte i Buenos Aires Rotaryklubb med sine 270 medlemmer og sin vitale 93 år gamle ordstyrer, medlemsmøte med treretters middag, drink før maten og vin til maten. Der traff vi John Locke Blake som drev en stor gård i Patagonia på 7 200 mål og med 15 000 sauer. Vi traff et koselig ektepar fra USA, gjester, *se bilde av mannen og oss*, og mange trivelige medlemmer i klubben. Morgenmøte på Argentinas eldste kafe, fra 1858, Cafe Tortoni, der vi besøkte Rotary Club Catedral al Sur med sine 16 medlemmer, kvinnelig president, *se bilde*, og flere trivelige medlemmer. Der møtte vi i tillegg tre andre gjester, belgias ambassadør, en forretningsmann fra Belgia og en tysker. I begge klubbene ble vi godt mottatt med varme og interesse.

En reise til ovenfor nevnte steder kan anbefales. For både Kari Elise og meg ble møtet med Buenos Aires og Montevideo en stor opplevelse, vi reiser gjerne snart tilbake.

Takk for oppmerksomheten!

Fra venstre: protokollfører i Rotary Club de Buenos Aires, Eva Grete, Kari Elise og en amerikansk gjest.

Bannerutveksling med presidenten i Rotary Club de Catedral al Sur, Buenos Aires og Eva Grete, Trondhem Rotary Klub.